

TONY MATELLI

OM ETT MÄNSKLIGT beteende kan verka logiskt i kontexten av ett samhälle, visar Tony Matelli hur samma handlande kan vara helt irrationellt taget ur sitt sammanhang. Med sin hyperrealistiska estetik ställer Matelli vår upplevelse av världen och våra beteenden på kant. Genom att vända och vrida på objekt i vår närhet belyser – och kritiserar – han samhällets uppbyggnad och sättet vi agerar inom det. Symboler för mänsklig närvaro blir hos Matelli ett sätt att belysa underliggande värderingar och strukturer som styr oss utan att vi är medvetna om det. Extremt verklighetstroga skulpturer av ogräs som spränger sig upp längs med vägarna i ett sterilt gallerirum blir en metafor för vårt sätt att placera in omvärlden i olika värdehierarkier, medan vad som verkar vara ett fönster i själva verket är en kopia i brons- och stål, omöjlig att se ut igenom. Tony Matellis konstnärskap är en värld som förvirrar sättet vi ser på oss själva.

I en text på din hemsida säger du att du hoppas att ditt arbete kan nå bortom konstkontexten för att istället användas som en »metafor för allmänna definitioner av samhällligt värde och värdighet». Vad är det i samhällets defini-

tion av värde och värdighet som du tycker är intressant?

– Jag tänker på samhällsvärden hela tiden. På värdet av en viss typ av arbete framför värdet av annat arbete, på varför vissa saker har ett värde och andra inte. När jag tänker på den här typen av saker slår det mig ofta hur godtyckliga de klassificeringarna kan vara. Skönhet och värde kan hittas överallt, inte bara där de förväntas finnas.

Jag läste också en intervju med dig där du verkar ha ett ambivalent förhållande till konstinstitutioner och vita kuber. Har du det?

– Det jag vill är att mina arbeten ska fungera utan behov av retorik, det är allt. Att verken ska vara självständiga, men samtidigt inte stängda. Det bästa sättet att nå dit, åtminstone som jag har hittat, är att vara väldigt direkt i skapandet.

Jag skulle vilja påstå att din hyperrealistiska estetik i kombination med att du arbetar med skulptur gör upplevelsen av din konst till lika mycket en rent fysisk upplevelse som en konstupplevelse. Hur tänker du kring det?

– För mig kan för mycket »konst» i ett verk skada det. Det kan göra verket för beroende,

för kastrerat. Speciellt i verket *Weed* ville jag att ogräset skulle upplevas som riktigt ogräs, inte som »konst-ogräs». Åtminstone i det första intrycket. På så sätt skapas en sorts kognitiv friktion i betraktarens medvetande kring skulpturen eftersom den verkar vara felplacerad, ur kontext. En målning av ogräs skulle aldrig kunna skapa den friktionen.

Trots att dina verk på många sätt är konceptuella får jag känslan av att intuition är en viktig del av ditt arbete. Stämmer det?

– Troligtvis inte på det sätt som du menar. Det tar ofta lång tid för mig att åta mig att göra ett verk, men du har rätt i att mina verk ofta föds ur väldigt enkla eller till och med flyktiga föreställningar. Jag försöker sen arbeta runt idén och förhoppningsvis genom utvecklandet av arbetet komma nära den där första tanken. Det är svårt att förklara eftersom arbetet är så direkt, medan själva förverkligningsprocessen ofta är ganska kringgående. Sara Skoglund

Tony Matelli ställer ut på Andréhn Schiptjenko till och med 20 december.

FOTOGRAF: ERIKA SVENSSON